

[Jørgen Jørgensen.]

er de Mennesker? Hvor hører de hen? Hvad er deres Formue? Det vilde jeg sætte stor Pris paa at faa oplyst.

I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Steincke i, saaledes som det ogsaa er udtrykt i Folketingsudvalgets Betænkning, at man maa erkende, at nogen Betænkkelighed med Hensyn til Grundlovens § 80 kan der næppe være, og da disse Foranstaltninger jo er et Led i Paris-Konferencens Beslutninger, er det noget af det, vi skal have gjort, og maaske ogsaa noget af det, vi gerne gør.

Derfor skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Lannung: Mit Parti er enig i, at denne Lovgivning er nødvendig, selv om den er af meget ekstraordinær Karakter og ganske uden Præcedens i dette Land. Men den er jo ogsaa udsprunget af Forhold, der i Sandhed heldigvis ogsaa kan siges at have været af ganske særlig Art.

Naar vi er enige i, at Lovgivningen er nødvendig, lægger vi blandt dens Motiver den afgørende Vægt paa det præventive Moment, der for os saa afgjort er Hovedformalet. Den er en Reaktion mod det, vi har oplevet. Den skal, som det er nævnt, tjene til at fjerne enhver mulig Basis for Infiltration, Femte Kolonne Virksomhed o. s. v.

Selvfølgelig har mange af de Selskaber, hvis Aktier ejedes af Tyskere, og som har drevet Virksomhed her maaske i en Menneskealder, opført sig fuldt korrekt og loyalt, men som en præventiv Foranstaltning har man under Indtryk af de dybt alvorlige Begivenheder, vi har oplevet, ment at maatte tage alle Med, for at Formalet ikke paa nogen Maade skal bringes i Fare, og det Synspunkt har ogsaa vi for vort Vedkommende kunnet bøj os for.

Det andet, det fiskale Moment maa, som det med Rette er fremhævet af den højtærede Handelsminister, ogsaa efter vor Opfattelse komme i anden Række, og vi vilde næppe overhovedet have faaet en saa vidtrækkende Lovgivning, der altsaa er meget ekstraordinær over for private Selskaber, hvis den ikke først og fremmest havde haft det omtalte Hovedformaal.

Jeg har med Interesse for mit Vedkommende noteret mig, hvad der dels i Folketingsudvalgets Betænkning, dels i Folketingsalen er sagt om denne Lovgivnings Forhold til Folketretten og navnlig til Grundlovens § 80. Jeg er ikke i væsentlig Grad

uenig i de Synspunkter, der fremhæves i Betænkningen, men konstaterer med Tilfredshed, at man er gaaet ind paa Spørgsmaalet, thi det er jo givet, at her var afgjort et Problem at tage Stilling til.

Men jeg vil gerne tilføje, at jeg tror, man tager fejl, hvis man mener, at denne Lovgivningsakt vil blive uden betydelige Refleksvirkninger for dansk Retspraksis i Fremtiden, naar Spørgsmaalet er navnlig om Anerkendelse eller Ikke-Anerkendelse for dansk Domstol af visse fremmede Regeringshandling, saasom Konfiskation, Nationalisering, Rekvisition o. lign.

Her har Hindringen for Anerkendelse af saadanne Handlinger for fremmed Domstol — det være sig dansk eller anden — navnlig ofte været, at man ansaa den for at støde an imod ufravigelige, f. Eks. danske, Retsgrundsætninger, det saakaldte *ordre public*-Synspunkt. Jeg tror, det Præcedens, som denne Lovgivning, der gennemføres her og i en Række andre Stater, skaber, vil komme til at betyde en vis Lempelse, en vis Modifikation i dette Synspunkt.

Jeg vil meget gerne understrege, at det ogsaa er vor Opfattelse at medens man selvfølgelig bør administrere Loven i streng Konsekvens af dens Hovedformaal — det er vi alle enige om —, bør den i øvrigt, naar der ikke er nogen Risiko for Konflikt i saa Henseende, administreres saa human som muligt. Det gælder ikke mindst, naar det drejer sig om herboende private personlige Ejendom.

Det vil f. Eks. i alle Tilfælde, hvor det drejer sig om Personer, der har opført sig fuldt loyalt og har opholdt sig her maaske saa længe, at de eventuelt vilde have haft Indfødsret nu, hvis der ikke havde været Krig, være rigtigt at strække sig meget vidt i Imødekommenhed, naar man føler sig overbevist om, at det kan ske uden Risiko for at anfægte Lovens Hovedformaal, saa at der kun bliver Spørgsmaal om et lidt større eller mindre Erstatningsprovenu. I givet Fald vil man — som det ogsaa er berørt — eventuelt naturligt kunne afvente Resultatet af en verserende Indfødsretssag, før der tages endelig Stilling.

Der er et Forhold, mit Parti lægger megen Vægt paa i Forbindelse med Afhændelsen af de Firmaer, Selskaber, Ejendomme o. s. v., der her er Spørgsmaal om.

I mange Tilfælde er der Tale om Industri- og Handelsvirksomheder, der har været her i mange Aar og staar som Supplement og i naturlig Konkurrence til andre — ikke sjældent fremmede — Virksomheder. Her vil det meget ofte være af samfundsmæssig Be-